

Sygn. akt VIII C 1618/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł.

przeciwko R. D.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. na rzecz pozwanej R. D. kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 1718/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 20 lipca 2015 roku powodowa Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w Ł. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych B. D. i R. D. kwoty 12.825,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Jako podstawę faktyczną sformułowanego roszczenia strona powodowa wskazała, iż pozwani nie uiszczają należności z tytułu korzystania z lokalu posiadanego na podstawie własnościowego prawa do lokalu w spółdzielni mieszkaniowej. Zaległość z tego tytułu, łącznie z odsetkami za opóźnienie w realizacji wymienionego zobowiązania, opiewa na kwotę objętą żądaniem pozwu i obejmuje okres od 1 listopada 2012 roku do 31 maja 2015 roku.

(pozew k. 2-3)

W dniu 30 lipca 2015 roku Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. (nakaz zapłaty k. 74).

W dniu 4 sierpnia 2017 roku pozwana R. D. reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika skutecznie złożyła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż w przedmiotowym lokalu nie mieszkała od 2008 roku. Ponownie zamieszkała na początku 2016 roku. Pozwana wskazała również, iż nie jest ona również członkiem spółdzielni jak również współwłaścicielem własnościowego prawa do lokalu w spółdzielni mieszkaniowej, którego dotyczy roszczenie pozwu. Z tych też względów strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów procesu.

(sprzeciw k. 88-91).

W dniu 7 września 2017 roku strona powodowa wniosła odpowiedź na sprzeciw pozwanego, w którym poparła powództwo w całości. W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, iż pozwana B. D. (1) złożyła oświadczenie, w którym wskazała, iż jej córka R. również zamieszkuje w tym lokalu.

(pismo procesowe k. 127-128).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. D. (1) była członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł.. Przysługiwało jej spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w Ł..

R. D. nie była i nie jest członkiem powodowej spółdzielni jak również nie przysuguje jej żadne spółdzielcze prawo do przedmiotowego lokalu. R. D. mieszkała w tym lokalu do kwietnia 2008 roku. Od kwietnia 2008 roku do lutego 2016 roku mieszkała ona na ul. (...) w lokalu nr (...) w Ł.. W związku z tym, iż lokal ten został sprzedany na licytacji komorniczej, w lutym 2016 roku R. D. ponownie wprowadziła się do lokalu nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...). Wówczas pozwana ponownie zaczęła uiszczać opłaty związane z korzystaniem z przedmiotowego lokalu.

(dowód z zeznań świadka M. T. k. 138-139, dowód z przesłuchania pozwanej B. D. k. 139 w zw. z k. 138)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy dokumenty.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo jest niezasadne i podlega oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U. 2001 Nr 4, poz. 27) członkowie spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu. Za opłaty, o których mowa w ust. 1-2 i 4, odpowiadają solidarnie z członkami spółdzielni, właścicielami lokali niebędącymi członkami spółdzielni lub osobami niebędącymi członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, osoby pełnoletnie stale z nimi zamieszkujące w lokalu, z wyjątkiem pełnoletnich zstępnych pozostających na ich utrzymaniu, a także osoby faktycznie korzystające z lokalu (ust 6).

W niniejszej sprawie z ustalonego stanu faktycznego bezspornie wynika, iż pozwana R. D. w okresie objętym pozwem (tj od listopada 2012 roku do końca maja 2015 roku), nie przysługiwało prawo do własnościowego lokalu w spółdzielni mieszkaniowej, którego dotyczy roszczenie pozwu. Pozwana nie była i nie jest również współwłaścicielem przedmiotowego lokalu, jak również nie mieszkała w tym lokalu od 2008 roku. Pozwana ponownie wprowadziła się w lutym 2016 roku i ewentualnie może ponosić odpowiedzialność za opłaty od tego okresu. Jednakże roszczeni pozwu nie obejmowało tego okresu.

Abstrahując od zasadności wysokości dochodzonego roszczenia istotą przedmiotowej sprawy było ustalenie czy pozwana R. D. posiadała przymiot legitymacji procesowej biernej, aby skutecznie móc od niej dochodzić roszczenia.. Legitymacja procesowa jest, bowiem zasadniczym elementem zasadności dochodzenia swoich roszczeń w postępowaniu sądowym. Brak tej legitymacji skutkuje oddaleniem żądania strony powodowej.

W przedmiotowej sprawie zdaniem Sądu zabrakło po stronie pozwanej tej legitymacji procesowej biernej. Pozwana, bowiem nie była właścicielem przedmiotowego lokalu jak również nie mieszkała w tym lokalu od 2008 roku. Kwestia złożenia oświadczenia przez jej matkę do powodowej spółdzielni z informacją, iż w przedmiotowym lokalu zamieszkuje również R. D. nie może pociągać za sobą negatywnych konsekwencji dla pozwanej zwłaszcza, iż przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło, iż pozwana w tym okresie nie mieszkała w przedmiotowym lokalu.

Z tych też względów Sąd oddalił powództwo jako niezasadne..

Podstawę orzeczenia o kosztach procesu stanowi art. 98 k.p.c. Przepis ten formułuje zasadę odpowiedzialności za wynik sporu. Skoro strona powodowa przegrała sprawę jest ona zobowiązana do zwrotu na rzecz pozwanej na jego żądanie kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw. Kosztami w powyższej sprawie były opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz wynagrodzenie adwokata w wysokości 2.400,00 zł wynikającej z § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. Nr 163, poz. 1348).

. Koszty te wyniosły łącznie 2.417 zł. Powyższą kwotę Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej.